

15 Söndagen efter Trefaldighet

2 Årg. Ev. Matt: 11:28-30

I.N.J

”Kom till mig” – hör vi Jesus säga i evangeliet idag. Men vad betyder det? Kanske skall vi först slå fast vad Jesus *inte* säger! Han säger inte: ”Kom till mig, alla ni som är perfekta, ni som har lyckats här i livet, ni som aldrig har gjort eller sagt något dumt, ni som är starka i tron och aldrig har tvivlat!”. Nej, så säger han inte.

Och han säger inte heller: ” Kom till mig så skall jag göra livet så behagligt som möjligt för er, sopa undan alla bekymmer, fixa både så att bilen går genom besiktningen och att ni får råd till en härlig semester och göra så att allt blir ”Halleluja!”. Inte heller det säger han.

Och han säger absolut inte: ”Kom till mig, så skall jag göra livet ännu svårare för er, utplåna livsglädjen, lägga på er mängder av bud och förbud, förminska er och ta ifrån er allt det som gör livet gott och värt att leva”. Nej, inte heller det säger han – utan istället: ”*Kom till mig alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila*” Det och inget annat, är vad han säger.

Men vad för slags bördor är det Jesus talar om? Tänker vi på hans åhörare den gången i evangeliet så blir det lättare att förstå vad han menar. De som samlades kring honom den gången var ju vanliga, enkla människor, fattiga daglönare, bönder, fiskare och hantverkare. De levde under stränga livsvillkor, de visste vad social orättvisa var, och de arbetade från morgon till kväll för att klara livhanken. Och de var dessutom fromma judar, som ville leva som Gud begärde. Men de visste dessutom – och det var en visshet som var tung att bära den också - att de inte i egen kraft kunde fullgöra lagens bud. Med andra ord: Det fattades dem mycket. Och ”dem” skriver Bo Giertz i sin kommentar till detta bibelställe, ”bjuder nu Jesus till sig och lovar dem ro”.

Vad visar detta? Jo, att det aldrig är de perfekta som kommer till Jesus, de som har lyckats i det jordiska och därför tycker att de duger bra som de är – och som vill komma in i himmelen på egna meriter. De är istället *de andra* som kommer: de små, de försagda, de tilltufsade, de som känner sig själva och vet att de behöver förlåtelse och nåd. Och de kommer till honom inte bara med sina *andliga bekymmer*, utan med *alla bekymmer*, inte bara med *syndabördan*, utan med *alla bördor*. Och vad är det Jesus lovar dem som kommer? Jo: ”*Jag skall skänka er vila*”.

Vad är det för vila? Jo, en underbar vila. Vi har ju kommit till honom som har hjärta för oss, som bryr sig och som förstår oss. Vi behöver inte klara av livet på egen hand. Vi behöver inte vara lyckade, duktiga och rediga. Jesus bryr sig inte

om våra meriter och struntar i våra CV:n. Han vill bara en enda sak: ta hand om oss och våra bördor. Det handlar om sorglöshet. Han har kollen. Inte vi! Precis som Luther säger: ”Min sak är inte att sörja, utan det är Guds sak att sörja för mig”. ”Kasta din börda på Herren, han skall uppehålla dig” (Ps. 55:22) står det på ett annat ställe i vår Bibel. Som barn var jag väldigt upprörd över det bibelordet. ”Man får väl inte kasta saker på Jesus?”- Jo, det är precis vad vi får. Och vet du, han vill att vi skall vara pricksäkra!

Men om det är så att vi skall kasta våra bördor på Herren, varför talar då Jesus om ett ok? ”*Ta på er mitt ok*” säger han ju. Om det är något vi sammanknippar bördor så är det väl just ett ok. Men oket är inget som trycker ner och gör livet ännu besvärligare, utan istället en hjälp för den som skall bära. Det handlar om att fördela bördorna, så att det blir drägligt. Visst är det många bördor som faller från vår rygg när vi kommer till Jesus! Syndens börda, eftersom han förlåter allt, orons börda, eftersom han sörjer för allt, ängslans börda över hur det skall gå med mig evigheten, eftersom han svarar för allt. Och de bördor han inte tar ifrån oss, de hjälper han oss att bära. Oket är en bild av tron, tron på Jesus. I tron på honom kan vi bära mer än vi anar. Trots att vi drabbas av sjukdom, sorg, motgångar och prövningar, säger vi som Paulis i Filipperbrevet: ”*Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft*” (Fil 4:13). Att leva i tro på Jesus är inte något svårt, inget tungt, dystert och jobbigt. ”*Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt*” säger han. Och tänker vi då på den lagfromhet som var gängse bland judarna på Jesu tid och som gick ut på att i egen kraft göra sig kvalificerad för himmelen, då förstår vi hur annorlunda livet i tro på Jesus är. Man lever i, under och av nåden. För att återigen citera Bo Giertz: ”Lagens ok är tungt och kantigt. Det sliter man med för att förtjäna sin Herres gunst, utan att någonsin ha gjort nog. Men här är allt redan färdigt”.

Ja, det är detta som gör att Jesu ok är annorlunda. Att ta på sig det – trons ok – det är att säga: Jesus, nu är du min Herre, du är min Frälsare. Jag kan inte klara av mitt liv på egen hand och jag kan inte frälsa mig själv. Därför behöver jag dig. Därför kommer jag till dig. Därför vill jag leva mitt liv med dig. Jag har allt att lära av dig, Jesus. Precis som du säger: ”*Lär av mig som har ett milt och ödmjukt hjärta*”. Det handlar om tillit och förtröstan. Jesus ägde den i fullt mått när han gick här nere. Och den hade han i kraft av sin relation till sin himmelske Fader. Därför är det Guds hjärta vi hör slå i Jesu bröst. Och lyssnar vi riktigt noga kan vi höra hur det säger: ”Jag älskar dig! Jag älskar dig! Jag älskar dig!” Som jag läste i en annan kommentar, av den anglikanske biskopen Tom Wright: ”Jesus uppmanar oss att tro att han inte kommer att vara efter oss som en polis, inte bli arg på oss som en otålig lärare” utan ”att träda in i hans kärleksfulla och välkomnande närvaro”.

Kanske jag till sist, helt kort, säga något om uttrycket ”att komma till Jesus”. Du som undrar hur du skall kunna komma till honom, kan jag bara säga: Han är den levande och uppståndne. Och i den stund du säger: Jesus, här är jag, så finns han där vid din sida. Svårare är det inte. Det är bara att be, lika enkelt som i ingångspsalmen:

*Bördan känns så tung att bära
Jag är svag, men du är nära,
Gör mig stark och fri i dig.
Stanna alltid kvar hos mig.*

Amen.

Psalmer: 355, 758 (ny psalm), 221
S:t Clemens, Laholm, 2025-09-28